

Sygn. akt I C 1344/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant - Eliza Larenta-Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka jawna

przeciwko S. S.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego S. S. na rzecz powoda (...) Z. i

(...) spółka jawna kwotę 610,49 zł (sześćset dziewięć złotych czterdzieści dziewięć groszy) z odsetkami: ustawowymi od dnia 8 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. nakazuje ściągnąć od powoda (...) spółka jawna na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 409,72 zł (czteryście dziewięć złotych siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu sum budżetowych;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego S. S. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 1096,31 zł (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt sześć złotych trzydzieści jeden groszy) tytułem zwrotu sum budżetowych.

Sygn. akt I C 1344/14

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka jawna, reprezentowany przez radcę prawnego Z. W., pozwem z dnia 6 sierpnia 2014 r. wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego S. S. kwoty 965 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 7 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że powód sprzedał i wydał pozwanemu towar o łącznej wartości 3765 zł. Na podstawie dokumentów wydania towaru z magazynu powód wystawił w dniu 20 grudnia 2013 r. fakturę nr (...) na kwotę 3765 zł z terminem płatności 6 stycznia 2014 r.

Pozwany wpłacił jednorazowo w dniu 26 lutego 2014 r. kwotę 2800 zł. Dochodzona pozewem kwota stanowi różnicę pomiędzy należnością z faktury a kwotą już przez pozwanego wpłaconą. Odsetki zostały wskazane od dnia następnego po terminie płatności określonej w fakturze.

Pozwany S. S. wnosił o oddalenie powództwa w całości.

Pozwany wyjaśnił, że u powoda kupił kocioł, który miał być zamontowany w jego budynku. Montaż miał wykonać A. M., który u powoda pobierał różne części konieczne do wykonania zlecenia na posesji powoda. Po zakończeniu montażu powód wystawił fakturę na kwotę 3765 zł. Pozwany w dniu 26 lutego 2014 r. zapłacił kwotę 2800 zł, która stanowiła faktyczną wartość pobranych u powoda części do montażu. W pozostałym zakresie pozwany odmówił zapłaty należności z tego względu, że nie zostały u niego zamontowane wszystkie części wymienione w fakturze, tj. części wartości 965 zł.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2013 r. pozwany kupił u powoda kocioł, który miał być zamontowany w jego budynku. Zamontowanie kotła wraz z uruchomieniem całej instalacji pozwany powierzył A. M.. Pozwany uzgodnił z powodem, że części konieczne do wykonania montażu z magazynu powoda pobierał będzie A. M., a należność za wykorzystane części S. S. zapłaci po zakończeniu prac i po wystawieniu faktury. Zgodnie z ustnymi ustaleniami stron, A. M. pobierał u powoda różne urządzenia i kształtki konieczne do wykonania zlecenia na posesji powoda. Pracownik powoda M. J. wydawał wykonującemu prace u pozwanego A. M. różne części hydrauliczne na podstawie dokumentu WZ. Część z tych wydanych materiałów była zwracana, a wówczas na dokumentach WZ były czynione o tym wzmianki przez pracowników powoda. Po zakończeniu montażu powód wystawił końcowy dokument dotyczący rodzaju i ilości pobranych dla pozwanego części. Do wskazanych ilości i asortymentu pozwany zgłosił uwagi stwierdzając, że jest więcej rzeczy wymienionych niż faktycznie wykorzystanych w jego domu (dowód: zeznania świadków M. J. k. 56 akt, A. M. k. 56-57 akt).

Pomimo zgłaszanych przez pozwanego zastrzeżeń, powód wystawił w dniu 20 grudnia 2013 r. fakturę nr (...) na kwotę 3765 zł z terminem płatności 6 stycznia 2014 r. Uznając żądanie powoda częściowo za zasadne, w dniu 26 lutego 2014 r. pozwany zapłacił powodowi jednorazowo kwotę 2800 zł. Pozwany odmówił dopłacenia kwoty 965 zł wskazując, że towar tej wartości nie został wydany przez powoda i nie został zamontowany w jego domu. Kwoty dochodzonej pozewem stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą z faktury a dokonaną wpłatą przez pozwanego, S. S. do chwili obecnej nie zapłacił (dowód: faktura k. 10-12 akt, dokument wydania towaru k. 13-16 akt, bezsporne).

Faktura nr (...) została wystawiona w oparciu o materiały i urządzenia, które miały być faktycznie wydane z magazynu powoda i zostały wymienione w dokumencie wydania z magazynu (...) (...) z 2013 r. Wartość towaru wymienionego w fakturze wynosi 3765 zł. Części wymienione w dokumencie posłużyły pozwanemu do zakończenia robót instalacyjnych wykonywanych w jego budynku. W domu pozwanego zostały zainstalowane wszystkie podstawowe części do instalacji hydraulicznej, które zapewniły zakończenie robót i uruchomienie instalacji. Wykonana przez biegłego sądowego szczegółowa inwentaryzacja w drodze spisu z natury potwierdziła wbudowanie urządzeń i armatury zgodnie z dokumentami wydanymi z magazynu towarów objętych fakturą z 20 grudnia 2013 r. o wartości 2232,36 zł i drobne kształtki instalacyjne wartości 1532,64 zł.. Natomiast nie zostały zamontowane kształtki w ilości 35 sztuk wymienionych w tej fakturze o łącznej wartości 354,51 zł (dowód: opinia biegłego z zakresu inżynierii sanitarnej, M. R. k. 74-83 akt).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zeznań świadków: M. J. k. 56 akt, A. M. k. 56-57 akt, pozwanego S. S. k. 42-43, 111 akt, zgromadzonych w sprawie dokumentów prywatnych: kserokopii faktury k. 10-12 akt, kserokopii WZ k. 13-16 akt, wezwania do zapłaty k. 19-21 akt, pisma pozwanego k. 22 akt, odpisu KRS k. 23-28 akt, oferty handlowej k. 48-53 akt, zdjęć k. 54 akt oraz opinii biegłego z zakresu inżynierii sanitarnej, M. R. k. 74-83 akt.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i pozwanego odnośnie faktu zawarcia umowy i sposobu jej realizacji, w tym zakresie ich zeznania wzajemnie się uzupełniały. Pracownik powoda M. J. wydawał wykonującemu prace u pozwanego A. M. różne części hydrauliczne na podstawie dokumentu WZ. Część z tych wydanych materiałów była zwracana, a wówczas na dokumentach WZ były czynione o tym wzmianki przez pracowników powoda. Po zakończeniu montażu powód wystawił końcowy dokument dotyczący rodzaju i ilości pobranych dla pozwanego części i na tej podstawie następnie wystawił fakturę. Dokumenty te zostały złożone do Sądu jako załączniki do pozwu. Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budziła żadnych wątpliwości oraz żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości przedłożonych dokumentów, a pozwany jedynie podnosił, że w fakturze zostały wymienione urządzenia, które nie zostały użyte do montażu instalacji w jego domu. Ze względu na podniesiony przez pozwanego zarzut, iż faktura obejmuje więcej przedmiotów niż faktycznie wydanych, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu z zakresu inżynierii sanitarnej, M. R.. Sąd uwzględnił opinię biegłego, była ona sporządzona po szczegółowym przeanalizowaniu materiału zgromadzonego w sprawie i dokonanych pomiarach w domu pozwanego, a wywody zostały uzasadnione spójnie i wyczerpująco.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Zgodnie z art. 353 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Świadczenie może polegać na działaniu albo na zaniechaniu. Dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym względzie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom (art. 354 § 1 k.c.). W niniejszej sprawie strony łączyła umowa, w której powód zobowiązał się do sprzedaży przedmiotów określonych w umowie, natomiast obowiązkiem pozwanego była zapłata za nie (art. 535§1 k.c.). Nie budzi wątpliwości Sądu, że umowa ze strony powoda została przez niego zrealizowana, chociaż nie w takim zakresie jak wynika to z wystawionej faktury. Wykonana przez biegłego sądowego szczegółowa inwentaryzacja w drodze spisu z natury potwierdziła wbudowanie urządzeń i armatury zgodnie z dokumentami wydanymi z magazynu towarów objętych fakturą z 20 grudnia 2013 r. o wartości 2232,36 zł i drobnych kształtek instalacyjnych wartości 1532,64 zł. Natomiast nie zostały zamontowane kształtki w ilości 35 sztuk wymienione w tej fakturze o łącznej wartości 354,51 zł. Fakturę powód wystawił na kwotę 3765 zł. Ponieważ pozwany zapłacił za wydany towar kwotę 2800 zł, to do zapłaty za wydany towar pozwany powinien dopłacić jeszcze kwotę 610,49 zł i do tej wysokości Sąd uznał żądanie powoda za uzasadnione.

Jak wynika z art. 476 zd. 1 k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela.

W dniu 1 stycznia 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.), która znoveelizowała m.in. przepisy dotyczące odsetek zarówno tych wynikających z art. 359 k.c. –odsetek kapitałowych, jak z art. 481 k.c. –odsetek za opóźnienie, zmieniającą sposób obliczania odsetek i ich wysokość.

Zgodnie z art. 56 cytowanej ustawy nowelizującej – Do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Termin zapłaty należności został określony na fakturze na 6 stycznia 2014 r., który jest dniem świątecznym. Zgodnie z art. 115 k.c. jeżeli koniec terminu upływa na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, termin upływa dnia następnego. W tej sytuacji termin zapłaty upływał w dniu 7 stycznia 2014 r., a pierwszym dniem od którego można liczyć odsetki jest 8 stycznia 2014 r..

Biorąc pod uwagę wyżej opisane przepisy Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia 8 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił.

Na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd rozdzielił koszty procesu odpowiednio do wyniku procesu Powód wygrał proces w 63,26%, a pozwany wygrał proces w 36,74%.

Na koszty składają się koszty poniesione przez powoda oraz wydatki budżetowe.

Powód poniósł koszty w wysokości 227 zł, na które wchodzi: opłata sądowa, w kwocie 30 zł, opłata skarbową 17 zł i koszty zastępstwa 180 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013r. poz. 490).

Wydatki z budżetu wyniosły 1506,03 zł, na które składają się: należność wypłacona świadkowi 66,86 zł i koszt sporządzenia opinii przez biegłego 1439,17 zł.

Ze względu na wynik procesu, na podstawie art. 83 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd zasądził na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu sum budżetowych od powoda (...) spółka jawna kwotę 409,72 zł i od pozwanego S. S. 1096,31 zł.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)